

De les estaques del 2008 al no als Jocs Olímpics

La Cerdanya viu la seva dècada prodigiosa pel que fa a l'activisme social, polític, cultural i mediambiental. En els últims anys la proliferació de moviments de tot tipus creats des de l'empenta de la joventut local i una major consciència ecològica i de compromís de cada veí ha generat a la vall una onada potent de defensa del territori. A finals dels anys noranta i principis dels 2000 la comarca comptava amb algunes entitats ecologistes com ara el Grup de l'Alt Segre o World Nature que proclamaven la necessitat de començar a aturar la construcció massiva de segones residències. Els primers conflictes entre les cases d'estiueig, les activitats tradicionals i la conservació del paisatge ocupava aquells moviments. Però la seva flama es va anar apagant i la Cerdanya es va quedar sense base popular. Tant és així que el febrer del 2008

van aparèixer a la ribera del Segre, al costat de Prats, unes estaques misterioses que ningú, al principi, no va voler assumir com a pròpies. Tècnics topogràfics havien dibuixat sobre el terreny el recorregut per una captació d'aigua que havia de treure cabal del Segre per transversar-lo a la conca del Llobregat i, així, portar aigua a una Barcelona que, com la resta del país, patia una sequera rigorosa. En aquells últims anys de la primera dècada del segle ja no quedaven moviments ecologistes a la Cerdanya i el transvasament del Segre va mobilitzar tan sols la classe política. Alcaldes i consellers de tots els partits van oblidar per uns dies els carnets i es van plantar al prat de les estaques per visualitzar que l'aigua de la conca alta del Segre no es tocava. Mesos més tard, sota la pressió pública, el departament de Medi Ambient va reconèixer que es trac-

tava d'estudis previs a un projecte seu. Tretze anys després la societat cerdana és tota una altra. Molts factors internacionals, nacionals i locals han remogut els pirinencs per bastir corrents ecologistes que ara no tolerarien el transvasament del Segre fins al punt que ja s'han mobilitzat contra el projecte olímpic dissenyat, també, des de les capitals. Salvem la Molina, Salvem el Pirineu, Acció pel Clima, Ateneu Popular de Cerdanya, Xarxa de Suport Mutu, Salvem la Solana, Salvem Éller o Stop Jocs Olímpics són alguns dels exemples. Per un altre costat, també hi està ajudant una major consciència empresarial dels productors agroalimentaris i la ramaderia per protegir el que queda de vall. Les noves onades de novins, els històrics neorurals, completen aquesta nova força de la Cerdanya. Que vingui ara amb les estaques.